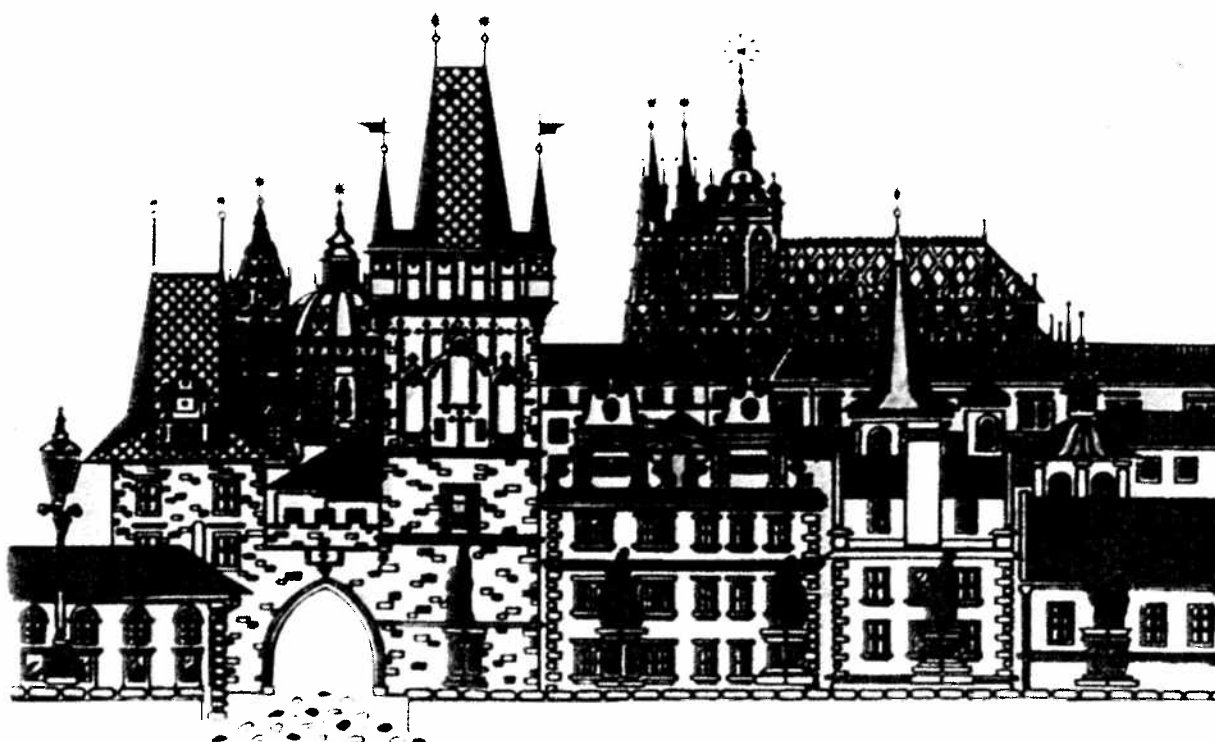


1925 - 2005

ROTARY KLUB PRAHA
80 LET

ROTARY CLUB PRAGUE
80 YEARS



Historie RC Praha

Rotary International je celosvětovou organizací vedoucích osobností různých povolání, které prosazují vysoké etické zásady a napomáhají vytváření vzájemné důvěry a slušnosti ve společnosti. Rotariáni připravují a organizují projekty humanitárního, výchovného nebo kulturního zaměření. Organizace, která v roce 2005 slaví 100 let od svého založení, má dnes více než 1,2 milionu členů, sdružených ve 32 292 klubech, působících ve 168 zemích.

Když v roce 1905 zakládal Paul Harris v Chicagu první Rotary klub, jistě ani on sám netušil, že ideály, které mu dal do vínku, osloví tisíce lidí na celém světě a stanou se podnětem k vytvoření celosvětové organizace. Trvalo tři roky, než byl založen druhý Rotary klub v San Francisku, po pěti letech pak vzrostl počet klubů na šestnáct. Ještě před vypuknutím první světové války vznikly první Rotary kluby v Kanadě a ve Velké Británii. Po skončení první světové války se pak rotariánské myšlenky začaly šířit do demokratických zemí Evropy, mezi které se zařadila i nově vzniklá Československá republika.



Antonín Sum -
zakládající prezí-
dent RC Praha /
founding president
of RC Prague

RC Prague – First years

Rotary International is a worldwide organization made up of leading personalities from different professions and businesses. Rotarians seek to maintain high ethical standards and strive to establish an environment of mutual confidence in the society. Rotarians prepare and organize many projects of humanitarian, educational or cultural character. This organization, which in the year 2005 celebrates 100 years since its foundation, counts nowadays more than 1.2 million members, organized in 32,292 clubs, acting in 168 countries.

When in the year 1905 Paul Harris founded the first Rotary club in Chicago, he surely did not anticipate that the ideals on which it was founded will address thousands of people in the whole world and will give an impulse to create a worldwide organization. It lasted 3 years before the second Rotary club was founded in San Francisco, after 5 years the number rose to 16. Still before the outbreak of the first world war, first Rotary clubs were founded in Canada and in Great Britain. After the end of first world war, the ideals of Rotary spread to the democratic countries of continental Europe, including the newly formed Czechoslovak republic.

O cestě, která vedla k založení RC Praha jako prvního Rotary klubu v Československu, se dochovalo svědectví osoby nejpovolanejší, zakládajícího prezidenta klubu Dr. Antonína Sumy (1877-1947). Jeho vzpomínku, uveřejněnou v roce 1929 v časopise Československý rotarián, přetiskujeme ve zkráceném znění.

Jak byl založen Rotary v Československu

Jako mnohé jiné veliké instituce původu amerického, bylo hnutí Rotary širší evropské veřejnosti před válkou poměrně málo známo. Jedinou výjimkou byly Velká Británie, kde již dříve hnutí Rotary zapustilo kořeny a záhy rozvinulo se v autonomní organizaci t. zv. „Svaz klubů Rotary pro Velkou Británii a Irsko“, spolupracující ovšem intensivně a v plném souladu s americkým Ústředím Rotary v Chicagu.

Za války a po válce služba povolala do Evropy mnoho Američanů, kteří by jinak sotva se kdy dostali přes oceán „turisticky“. Mezi Američany tohoto druhu bylo též dosti Rotariánů, kteří instinktivně cítili potřebu i možnosti stvořit rotariánské ovzduší v místech, kde působili. Tito američtí Rotariáni po návratu do vlasti dali podnět k přenesení hnutí do zemí evropských, a to nejprve do států spojeneckých, kde se přesvědčili o příznivých podmínkách pro tuto extenční akci.

Když se první krok na půdě evropské setkal s úspěchem ve Francii, Španělsku, Holandsku, Belgii, Švýcarsku a Itálii, přijat byl další návrh na rozšíření hnutí na skupinu států středoevropských, při čemž Francie přimlouvala se vřele zvláště za Československo.

K usnadnění extenční práce v Evropě zřízena byla úřadovna zvláštního mezinárodního zmocněnce Rotary se sídlem v Curychu, jímž ustanoven byl Rotarián tělem a duší Fred W. Teele. A „Fred“, jenž nikdy předtím v Evropě nebyl, neboť jeho povolání vztahovalo se dosud pouze na Mexiko, vyslán byl k prozkoumání půdy v Československu.

Když přijel do Prahy, obrátil se zprvu na amer. gen. konsula S. Winansa. Mr. Winans poskytl Mr. Teele-mu nejenom veškerou úřední a společenskou pomoc, nýbrž hned se přihlásil za kandidáta členství pro případ, že dojde v Praze k založení klubu Rotary.

Okolnost tato, svědčící o seriosnosti akce Teeleovy, neobyčejně prospěla přípravnému komitétu pro založení klubu v Praze, neboť bylo možno poukázat, že mezi přihlášenými členy jest již americký gen. konsul Winans, který se těšil v úředních i společenských kruzích pražských veliké vážnosti.

První cesty „Fredovy“ vedly jednak k Dr. A. Sumovi, vzhledem k jeho předchozím dlouholetým stykům anglickým a americkým, jednak k leg. radovi Janu Masarykovi (později čs. vyslanci v Londýně); oba působili tehdy v ministerstvu zahr. věcí a znali dobře z vlastního názoru veliký význam a důležitost hnutí Rotary v Americe, kdež byl Rotariánem i tehdejší prezident Spojených Států Harding.

Leg. rada Masaryk se svolením pana prezidenta uspořádal pak 14. září 1924 na hradě pražském na počest Mr. Teeleho první informační schůzi o Rotary, které se zúčastnili: osob. tajemník pana prezidenta John Crane (Američan), Dr. J. Hodáč, V. Hyka, Ing. Klier (tehdejší prezident Masarykovy Akademie Práce), leg. Rada Jan Masaryk (jako hostitel), inž. B.J.Pech, Inž. Jaroslav Podhajský, Dr. A.Sum a továrník Waldes. Mr. Teele způsobem jemu vlastním působivě vylíčil historii, cíle i význam hnutí po stránce styků mezinárodních. Všichni přítomní tehdy odnesli si dojem,

že založení klubu Rotary v Praze může být prospěšné pro náš národ. Toho večera stalo se též rozhodnutí pokračovati v pracích přípravných a započítati se schůzkami interestů. Tyto se staly pravidelnými od 21. prosince 1924, kdy zvoleno bylo zatímní organizační komité, jemuž dostalo se pak mezinárodního uznání, jakožto oficiálnímu orgánu Rotary pro Československo.

Hned první schůzky Rotary svolávané do Anglického klubu (Praha III., Novodvorská ul. 1) vynikaly zvlášť srdečným a intimním ovzduším a vážným uvědoměním si vysokého cíle, jež měli na mysli všichni účastníci. S počátku panovala jistá averse proti předepsaným večerům, i podával se místo nich čaj se zákusky, později přešlo se na pokrmy hodnotnější, připravované (velmi chutně!) chotí kustoda Anglického klubu. (Tehdy získaly slavnou pověst vídeňské řízků jako národní rotariánské jídlo).

Přes nedostí příhodně volené místo schůzek rostl počet účastníků velice rychle přibíráním přátel členů původních, z nichž pak vytvořil se kádr hlavních a vedoucích pracovníků.

Velmi záhy (2. prosince 1924) přikročil přípravný výbor ze pomoci Rotariána inž. Sýkory k vypracování systematické základny klasifikační, k níž organizační komité měl bráti zřetel při doplňování řad členských.

Inaugurace klubu konala se slavnostnějším způsobem v Obecním domě dne 14. září 1925 za vedení zvláštního zmocněnce Mezinárodního Rotary Freda Teeleho a za přítomnosti předepsaných 25 členů.

Konečně 19. října 1925 dostalo se pražskému klubu dlouho očekávaného mezinárodního uznání jako řádného člena světové rodiny rotariánské pod číslem 2143. Nato (dne 1. listopadu 1925) konala se slavnost odevzdání zakládajících listiny za přítomnosti Freda Teeleho v zastoupení Mezinárodního Rotary v Chicagu a za účasti rotariánských hostů z Anglie, Švýcarska, Rakouska, Itálie i Ameriky. (pozn.red.: Mezi těmito hosty byl například Fred Molloy z Velké Británie, který dekoroval předsedu nového klubu darem RC Doncaster, zlatým řetězem s emblémem Rotary. O měsíc později, 7. prosince 1925, předal v hotelu de Saxe, Hyberská ul. 2, československým rotariánům klubovou vlajku generální sekretář Rotary International, Chesley R. Perry, jeden z nejbližších spolupracovníků P. Harrise.).

Když pak 11. ledna 1926 pražský klub byl uznán i zemskou správou politickou za legálně existující korporaci na půdě Československé, otevřelo se mladému našemu hnutí ničím neomezené pole širokých a krásných perspektiv.

Z úst Američanů slyšeli jsme nejednou, že Československo zdá se být nadobycetě vhodnou půdou, v níž zušlechťené símě Rotary může vydati krásné plody k užítku celého rotariánského světa.

The path leading to the foundation of RC Prague as the first Rotary club in Czechoslovakia was described in the best way by the most qualified insider, the founding club president Antonín Sum. His recollection, published in the year 1929 by the magazine The Czechoslovak Rotarian, are reprinted in a shortened version:

How Rotary came to be established in Czechoslovakia

Like many other great institutions of American origin, the Rotary Movement was relatively little known to the broader European public before the war. The only exception was Great Britain where the Rotary Movement took root earlier and soon evolved into an autonomous organization known as the "Association of Rotary Clubs for Great Britain and

Ireland", which, however, closely and fully co-operated with the U.S. Rotary Headquarters in Chicago.

During and after the war, duty called for the presence in Europe of many Americans who otherwise hardly would have crossed the Ocean as "tourists". Among these Americans there were also quite a few Rotarians who, being compelled to spend longer periods in Europe observed their new environment through their Rotarian eyes and instinctively felt both the urge and opportunity to establish a Rotarian environment on their missions. Upon their repatriation these American Rotarians gave impetus to transferring the movement into the European countries, initially to the Allied Nations where they had made many bosom friends and discerned through their personal experience the existence of conditions conducive to such extension.

Having encountered successes of their initial European moves in France, Spain, Holland, Belgium, Switzerland and Italy, they embraced the idea of expanding the movement to Central Europe, with France warmly promoting especially Czechoslovakia.

In order to facilitate the extension efforts in Europe, a Special Rotary International Envoy set office in Zurich. He was Mr. Fred W. Teele, an extremely adept and dexterous extension worker, and a Rotarian to his flesh and bone, who previously had not been to Europe as his mission until then had been limited to Mexico; and he was now asked to prove the ground in Czechoslovakia.

Upon his arrival in Prague he first contacted the U.S. Consul General, Mr. S. Winans. Mr. Winans accorded all the possible official and social assistance to Mr. Teele and actually applied for membership provided a Rotary Club is established in Prague. This development, an evidence of the sincerity of Teele's action, stood in good stead to the committee that prepared the establishment of a club in Prague inasmuch it was possible to point out the participation, among the applicant members, of the U.S. Consul General, Mr. Winans, who commanded considerable respect in Prague's official and social circles.

"Fred's" first visits were to Dr. A. Sum because of his long-term British and U.S. contacts, and Legal Advisor Jan Masaryk (who later served as Czechoslovak Ambassador to London and became Foreign Minister after World War II); both men then served with the Ministry of Foreign Affairs and were acutely aware of the enormous impact and importance of the Rotary Movement in the United States whose President, [Warren G.] Harding was a Rotarian.

With the President's consent and in honour of Mr. Teele, Jan Masaryk called an initial informative Rotary meeting at Prague Castle on 14 September 1924 attended by: John Grane, President Tomáš Garrigue Masaryk's American-born personal secretary; Dr. J. Hodáč; V. Hyka; Ing. Klier (President of the Masaryk Academy of Labour); Jan Masaryk (who hosted the meeting); B. J. Pech; Jaroslav Podhajský; Dr. A. Sum; and the industrialist Waldes. Mr. Teele impressed his audience by his account of the history, objectives and international significance of the movement. All those present at the meeting left assured that the existence of a Rotary Club in Prague would be a great benefit.

The decision was taken on that evening to go ahead with the preparatory works and commence meetings of interested persons. The meetings were put on regular footing on 21 December 1924 with the election of a provisional organizing committee which would later gain international recognition as the official Rotary organ for Czechoslovakia.

From the outset, the Rotary meetings in the English Club were both cordial and informal, yet fully informed by the noble mission that was the foremost objective of all their participants. Initially there was a degree of aversion against the mandatory dinners, and tea and biscuits were served instead before the wife of the English Club Custodian took up the chore of serving more valuable food.

Participation grew rapidly as the original members took on board their friends that together formed the cadre of leaders and chief executives. The lectures on which the first evenings hinged were so powerful they ignited both interest and fervour among those about to set up a new organization, so candid and open they were by nature.

Within a very short period (2 December 1924), the Preparatory Committee assisted by the Rotarian Sýkora embarked upon the formulation of a systematic classification order to be considered by the Organizing Committee in widening the membership of the club.

The Club was inaugurated in a rather auspicious way in the Municipal House on 14 September 1925 under the guidance of International Rotary Special Envoy Fred Teele in the presence of the mandatory quorum of 25 members.

At long last, on 19 October 1925, the Prague Rotary Club was awarded the long-awaited international recognition as a fully-fledged member of the World Rotary Family, registration number 2143. Shortly afterwards (on 1 November 1925) the instruments of foundation were formally presented in the presence of Fred Teele (representing Chicago International Rotary) and Rotarian guests from England, Switzerland, Austria, Italy as well as America (including Fred Molloy who presented the chairman of the new club with an RC Doncaster gift of a gold chain with Rotary emblems).

When the national political administration recognized the Prague Club as a corporation existing on Czechoslovak soil on 11 January 1926, brand new vistas of wide and beautiful goals opened before our young movement.

We have often heard the Americans say that Czechoslovakia seems to be a very fertile ground on which the cultivated seeds of the Rotary will bring out their fruit in season for the good of the whole Rotarian world.

První roky

Počet členů RC Praha postupně rostl, v roce 1926 měl 63 členů, do roku 1932 se počet rozrostl na 103 členů. Členy klubu se postupně stala řada osobností veřejné správy, podnikatelských kruhů a svobodných povolání, z nichž můžeme jmenovat na příklad architekta Bohumila Hübshmana, bratry Miloše a Václava Havlovy či novináře Bertu Ženatého. Čestnými členy klubu se stali pražský primátor Karel Baxa, Jan Masaryk a Čechoameričan J. Vlček, člen RC Cleveland, který pravidelně zajížděl do Prahy a daroval klubu rotariánský zvon. Z dobrovolných příspěvků členů byl založen fond, z něhož byly poskytovány příspěvky potřebným. Byl také založen komitét pro práci mezi hochy, který pravidelně finančně podporoval skautský oddíl číslo 18, pomáhal organizovat jeho každoroční letní tábor a nechal pro skauty postavit srub v kokořínských lesích. Každoročně byl pořádán Ladies-Day, o jehož vysoké společenské úrovni svědčí i to, že jako úbor rotariánů byl předepsán smoking. Smoking byl rovněž požadován na slavnostní schůze, na nichž byli přijímáni noví členové. Byly však také organizovány tak zvané bramborové pikniky na Mělnicku. Členové klubu se aktivně podíleli na zakládání dalších Rotary klubů, z nichž první vznikl v Karlových Varech, další pak v Hradci Králové, Pardubicích, Plzni, Brně a Bratislavě. Od roku 1931 sídlil klub v Obecním domě, kde od roku 1932 existovala také společná kancelář klubu a distriktu.

Od zřízení samostatného československého distriktu číslo 66 v roce 1927 bylo mezi 11 předválečnými guvernéry 7 členů RC Praha.

Život klubu ve dvacátých a třicátých letech snad nejlépe popsal jeho prezident z roku 1937/38 Václav M. Havel (1897-1979, otec dnes již bývalého prezidenta ČR Václava Havla) ve své knize Mé vzpomínky (kniha byla napsána kolem roku 1970, vyšla v roce 1991), ze které citujeme:

„Členem Rotary klubu Praha jsem se stal nedlouho po jeho založení v září 1925. Od svého přijetí za člena klubu byl jsem jeho pilným navštěvovatelem až do zániku této organizace u nás nástupem socialismu. Za okupace byla činnost Rotary zastavena. Dnes nás bývalých rotariánů žije již jen hrstka. Moje první klasifikace byla „obchod radiopřijímači“. V době, kdy jsem byl přijímán do Rotary, můj bratr Miloš a já jsme právě založili firmu Radio Lucerna. Brzy po mém přijetí jsem přinesl, vlastně

i s montérem přivezl, americký bateriový superhet s rámovou anténou do schůze rotariánů. Příjem zvuku nejen z Kbel, ale i z Paříže se nám zdařil. Vynález vzbudil zejména mezi staršími pány nesmírný obdiv. Vždyť tehdy ještě bylo skoro neuvěřitelné slyšet volně v místnosti srozumitelná slova a hudbu. Avšak netrvalo dlouho a požádal jsem o změnu klasifikace pro obor mně bližší. Započal jsem totiž tehdy výstavbu zahradní čtvrti Barrandov. Má nová klasifikace byla „real estate“. Do svých úmyslů zpřístupnit území Na Habrové nad Barrandovou skálou jsem zasvětil pražské rotariány na pikniku, který jsem uspořádal na hřebenu Habrové v den, kdy se pravidelně konala naše společná večeře. Tehdy ještě nevedla na Habrovou žádná silnice, ze slivenecké silnice na místo pikniku bylo třeba dojít pěšky. Pikniku se zúčastnilo asi 70 rotariánů. V pozdějších letech, kdy byly na Barrandově již v provozu Terasy, konal Rotary klub Praha v letních měsících své pravidelné večeře v pavilonu budovy Teras. Ve Sladkovského sále Obecního domu se konal každoročně Ladies-Day, kdy každý rotarián měl přivést svou manželku - pokud ji měl a pokud chtěla. Každý rok se také konala schůze za účasti chlapců. Rotarián měl právo přivést svého syna nebo syna svého přítele. Mělo se tak včas pamatovat na rotariánský dorost. Já tehdy ještě syny neměl nebo ještě byli dětmi. V Rotary jsem poznal řadu významných a ve veřejnosti známých osobností z různých oborů činnosti. Rád bych však zdůraznil, že naše kluby neměly ráz klubů obchodníků, jak se to někdy tradovalo. Mezi členy se významně uplatňovali přední intelektuálové, kulturní a vědeckí pracovníci - jejich přednášky byly nejoblíbenější. Musím vzpomenout ještě jedné události z mého rotariánského života, a to mé předsednické funkce. Bylo to v roce 1937, čtyřicátém roce mého života. Rotary klub Praha byl ve svém největším rozvoji. Přirozeně jsem měl zájem nezadat si v této čestné funkci se svými předchůdci, převážně zkušenými řečníky a váženými osobnostmi. Poněvadž jsem nikdy nebyl dobrým řečníkem, snažil jsem se získávat významné nebo zajímavé přednášeče. Avšak dva dny po mých čtyřicátých narozeninách mi připadl úkol velmi těžký a smutný. V den, kdy se konala naše schůze, zemřel první prezident naší republiky T. G. Masaryk. Projev jsem si neměl čas připravit a musel jsem ho učinit za všeobecné tísne a dojetí. Byla to pro mne poslední velká událost v rotariánském životě.“



V. M. Havel
prezident RC Praha 1937/38

First years

The number of club members grew to 63 in 1926, in the year 1932 it reached 106 members. Its members become many leading personalities of different professions and businesses. The mayor of Prague Karel Baxa and ambassador Jan Masaryk (son of the first Czechoslovak president) became honorary club members, as well as Czech-American J.Vlček

(member of RC Cleveland), who visited Prague regularly and donated to the club a Rotarian bell.

From member's donations a foundation for support of the needful was founded. Also a committee for the work with boys was formed, which supported a boy's scouts unit and also built for them a log-cabin outside Prague.

Every year a Ladies' Day was organized in the Municipal House, as well as potato baking picnics in the countryside.

The club members actively helped to found other Rotary clubs, first in Karlovy Vary, then in Pardubice, Pilsen, Brno and Bratislava.

Since 1932 the official seat of RC Prague became the Municipal House, where also the common club and district office was placed.

After the formation of Czechoslovak Rotary district 66 in the year 1927, out of 11 pre-war district governors, 7 were members of RC Prague.

Probably the best description of the club life in the twenties and thirties can be found in the book *My memories*, written by V.M.Havel (1897-1979, father of former Czech president Václav Havel), club president in 1937/38 (the book was written about 1970, published in 1991)

I became member of Rotary club Prague soon after its foundation in September 1925. Since my induction as club member, I became its frequent visitor till the winding-up of this organization after the start of the socialist era. During the time of German occupation the activity of Rotary was interrupted. In these days only a handful of former Rotarians are still alive.

My first classification was „radio business”. In the time of my induction to Rotary, myself and my brother Miloš founded the firm Radio Lucerna. Soon after my induction I (to be exact myself with a technician) brought to a club meeting an American battery-fed superhet with a frame antenna. The sound-reception not only from Prague but also from Paris was successful. The invention was immensely admired especially by the older gentlemen. At that time it was nearly unbelievable to hear in the room distantly spoken words and music.

Not much later I asked to have my classification changed to „real estate”. I developed a plan to build a new township at the hill above the Barrandov rock. To have the fellow Rotarians acquainted with this project I organized a picnic at the hill top. At that time no road existed to the hill, so that all about 70 participants had to climb the hill by foot. In the later years, when the Barrandov terrace restaurant was opened, Rotary club Prague organized regular club dinners there during summer months.

At the Municipal House (regular club meeting place), every year a Ladies' Day was organized, to which every club member brought his wife. Every year also a boy's meeting took place, to which every member could bring his son or his friend's son. This was a form how to take care of the new generation of Rotary. My sons however were too small to attend.

In Rotary I learned to know many prominent and publicly known personalities. I would like to point out that Rotary clubs were not businessmen clubs, as it was sometimes told. Very many intellectuals, personalities of culture and science took part in the club life and their lectures were most popular.

I have to mention one more event from my Rotary life. I became club president in 1937 when I was 40 years old. At that time, Rotary club Prague was in his best years. Naturally I did not want to be overshadowed by my predecessors, mostly important personalities and experienced orators. Being not a good orator, I tried instead to invite interesting guests as lecturers. However, two days after my fortieth birthday, I had to face a very sad task. At the day of our club meeting, the first president of Czechoslovakia T.G.Masaryk died. I had no time to prepare a speech and still I had to deliver it, being deeply touched. This was the last great event in my Rotarian life.

Mnichov a druhá světová válka

Zhoršování politické situace v Evropě koncem třicátých let negativně zasáhlo také do velmi úspěšného rozvoje rotariánského hnutí v Česko-

slovensku. V první fázi se začaly komplikovat do té doby velmi intenzivní mezinárodní kontakty. Výbor pro československo-německo-rakouskou spolupráci, jehož hlavními organizátory byli pražští rotariáni Kruliš-Randa a Uhrmann, ukončil svou činnost počátkem roku 1938, poté co v srpnu 1937 bylo Rotary v Německu po několikaletém pronásledování definitivně zakázáno. V tomtéž období se rozešel ještě před udělením chartru německy mluvící Rotary klub v Liberci. Charakteristické pro situaci v té době je stanovisko německy mluvícího RC Ústí nad Labem, který v dubnu 1938 rozhodl o svém rozpuštění s odůvodněním, že po šesti letech se nepodařilo naplnit rotariánský cíl vzájemného porozumění, neboť k tomu členové klubu nenašli vzájemnost.

Velmi tvrdou ranou pro Rotary bylo podepsání mnichovské dohody koncem září 1938. Shodou okolností měl v posledních zářijových dnech 1938 přijet do Prahy tehdejší prezident RI George C. Hager. Ten svou cestu po podpisu mnichovské dohody bez omluvy zrušil a namísto toho, v duchu britské politiky appeasementu, zaslal blahopřejný telegram Hitlerovi, Mussolinimu, Chamberlainovi a Daladierovi, který on sám v dobovém rotariánském tisku komentoval takto: „To all 4 statesmen who met at Munich, I have as president of Rotary International conveyed the grateful appreciation of 200 000 Rotarians for restoring, through the conference, confidence and peace.“ („Všem čtyřem státníkům, kteří se sešli v Mnichově, jsem poslal ocenění dvou set tisíc rotariánů za to, že na této konferenci obnovili důvěru a mír.“) Toto stanovisko vyvolalo mezi československými rotariány velké pobouření.

V archivu je uchován záznam ze schůze RC Praha 31.10.1938 (654.schůze klubu), na níž se členové klubu usnesli zaslat prezidentovi RI protest a vyslovit podiv nad zasláním blahopřejného telegramu. Členové byli informováni, že na protest proti stanovisku vedení Rotary International se rozešly RC Pelhřimov, Žamberk a Vysoké Mýto. Klub se vážně zabýval i návrhem opustit řady RI a zřídit organizaci Československý rotarián, což však nebylo přijato. Členové rovněž zahájili sbírku na pomoc vystěhovalcům z pohraničí.

Po okupaci okleštěného zbytku republiky 15.března 1939 vydalo protektorátní policejní ředitelství závazný pokyn k rozpuštění všech Rotary klubů do 26.8.1939. Den před tímto termínem se členové RC Praha usnesli na ukončení činnosti klubu s tím, že své jmění darovali Junáku. Ten ovšem byl rovněž krátce poté zakázán. Několika členům klubu se podařilo emigrovat; k nim patřil i pozdější ministr londýnské exilové vlády Ladislav Feierabend. Řada dalších rotariánů byla vězněna a jinak pronásledována okupačními úřady. Kolem dvou set členů českých Rotary klubů bylo vězněno, z toho více než polovina zahynula v německých koncentračních táborech nebo na popravištích. Ze 110 členů RC Praha (dle stavu v roce 1938) se jich 17 nedožilo konce války. Jaké osudy čekaly na rotariány snad nejlépe ilustruje případ zakládajícího člena RC Praha Jindřicha Waldese. Jindřich Waldes byl významný pražský podnikatel, majitel firmy Kohinoor. Vynalezl a masově vyráběl stiskací knoflík, jehož symbolem byl obraz dívky s tímto knoflíkem místo jednoho oka. Autorem obrazu byl známý malíř František Kupka, kterého Jindřich Waldes dlouhá léta podporoval a jehož díla byla základem rozsáhlé Waldesovy umělecké sbírky. Po německé okupaci byl Jindřich Waldes pro svůj židovský původ pronásledován, podařilo se mu však za cenu odevzdání veškerého majetku německým úřadům získat pro sebe a svou rodinu souhlas s vystěhováním. Na cestě do Ameriky ale bohužel na lodi zemřel.

Munich and the Second World War

The worsening of the political situation in Europe at the end of the thirties had its negative influence on the development of Rotary movement in Czechoslovakia. In the first place, the up to then very intensive international contacts became more and more complicated. The committee for Czechoslovak-German-Austrian cooperation, organized by members of RC Prague Kruliš-Randa and Uhrmann was dissolved in the beginning of 1938, after the final ban of Rotary in Germany in August 1937, following several years of persecution.

The signing of the Munich agreement in September 1938 was a hard blow to Rotary (*translator's notice: In Munich, under pressure of Adolf Hitler, the participants agreed that the border areas of Czechoslovakia with German speaking majority would be annexed to Germany*). By coincidence, in the last days of September 1938 the president of Rotary International George C. Hager planned a visit of Prague. However, after signature of the Munich agreement, he cancelled his trip without apology. Instead, following the British policy of appeasement, he sent a congratulatory telegram to Hitler, Mussolini, Chamberlain and Daladier, which he himself commented in the Rotarian press in the following way: „To all 4 statesmen who met at Munich, I have as president of Rotary International conveyed the grateful appreciation of 200 000 rotarians for restoring, through the conference, confidence and peace.” This statement caused a deep excitement among Czechoslovak Rotarians.

In the club archives an entry from the meeting of Rotary club Prague dated 31.10.1938 can be found, where the members voted to send a protest to the RI president against the congratulatory telegram. The members were also informed that three Czech Rotary clubs voted to dissolve themselves in protest against the attitude of RI leadership. However, the club rejected the proposal to leave RI and to found an independent organization Czechoslovak Rotarian. The club started to raise money for support of refugees from German occupied border areas.

After the German occupation of the rest of Czechoslovakia (*translator's note: March 1939 – formation of Protectorate Bohemia and Moravia and formally independent Slovak State*), the police issued an order to dissolve all Rotary clubs until August 1939. On the last possible day members of RC Prague voted to terminate the club activity and to donate its financial means to the Czech boy scouts. However, this organization was also forbidden shortly afterwards.

Several club members succeeded to emigrate. One of them was Ladislav Feierabend, who later became member of the Czechoslovak exile government in London. Many other Rotarians were put in jail or persecuted by the occupation authorities. In total about two hundred Czech Rotarians were jailed, out of which more than one half were executed or perished in German concentration camps. Out of 110 members of RC Prague (as on 1938), 17 did not outlive the end of war. The fate of Rotarians can be shown on the case of Jindřich Waldes, founding member of RC Prague. Jindřich Waldes was a successful entrepreneur, owner of a big enterprise Kohinoor and also a famous art collector. After the German occupation he was persecuted because of his Jewish origin, however he succeeded to obtain an approval to emigrate under condition of handing over all his property to the German authorities. Unluckily he died on ship on his way to America.

Období 1945-48 a doba komunistické vlády

Činnost Rotary v Československu byla obnovena ihned po skončení druhé světové války. První schůze obnoveného RC Praha se konala 8. října 1945 v Černém pivovaru s tím, že vedení klubu z roku 1938 v čele s předsedou JUDr. Theodorem Kopeckým pokračovalo ve své činnosti.

V roce 1947 měl klub 82 členů. Byla obnovena přednášková činnost a na poli humanitárním se klub zapojil do rozdělování věcné pomoci, která přicházela do republiky od zahraničních rotariánů. Část těchto darů byla předána dobročinným organizacím, část byla rozprodána členům klubu. Intenzivně se obnovily i zahraniční kontakty klubu, zejména

vzájemnými návštěvami rotariánů. V prosinci 1947 postihla klub ztráta, když zemřel jeho čestný člen a první předseda JUDr. Antonín Sum.

V dubnu 1947 proběhla v Plzni konference obnoveného distriktu 66 za účasti prezidenta RI Richarda Hedkeho. Ten velmi pozitivně hodnotil skutečnost, že se v Československu jako v jediné zemi v sovětské sféře vlivu podařilo obnovit činnost Rotary. Na konferenci měl jeden z hlavních projevů Jan Masaryk, ministr zahraničních věcí ČSR. Pro rok 1947/48 byl do funkce guvernéra uveden člen RC Praha Jaroslav Podhajský, který tutéž funkci zastával již v období 1930/31. Další konference distriktu, plánovaná na rok 1948 do Karlových Varů, se již nekonala vzhledem k převzetí moci komunisty.

Komunistické převzetí moci v únoru 1948 mělo pro Rotary katastrofální důsledky. Hned v prvních měsících roku 1948 vydalo ministerstvo vnitra příkaz k ukončení činnosti Rotary s odůvodněním, že „ve spolicích tohoto druhu jsou sdruženy elementy reakčního smýšlení, které nenalezly kladného poměru k lidové demokracii“. RC Praha zanikl 28. června 1948 pro údajný nezájem členstva.

V padesátých letech následovalo období tvrdé perzekuce rotariánů. Zároveň se podařilo emigrovat guvernérovi distriktu Jaroslavu Podhajskému a dalším deseti členům RC Praha. Pro ostatní bývalé rotariány však nastala kritická doba. Komunistické bezpečnostní orgány zabavily archiv RC Praha a archivy dalších klubů, sestavily seznamy všech členů, jejich cest do zahraničí, klubových přednášek a zejména návštěv zahraničních rotariánů v klubech. Na základě toho dospěly k závěru, že „Rotary v době své legální činnosti se zabývalo prostřednictvím svých klubů vyzrazováním důležitých hospodářských a veřejných zájmů zástupcům západních kapitalistů“. Komunistické ministerstvo vnitra pak provedlo tento závěr: „Po zjištění činnosti, zvláště rázu a rozsáhlosti styků se zahraničím, charakteru vnitřní organizace a třídního profilu členů jest Rotary International a jeho složky v ČSR pokládati za organizaci nanejvýš nepřátelskou lidově demokratickému zřízení a všechny jeho členy za podezřelé z protistátní činnosti“. Jak vyplývá z archivních materiálů, orgány komunistické bezpečnosti zařadily 27 bývalých členů RC Praha mezi osoby „aktivně rozpracovávané“, to je sledované. Byly sledovány i pondělní přátelské schůzky několika bývalých rotariánů v Obecním domě, jejich účastníci byli fotografováni a pod stůl, u něhož se pravidelně scházeli, bylo namontováno odposlechové zařízení.

The years 1945-48 and the era of communist rule

Immediately after the end of World War II, the activity of Rotary in Czechoslovakia was renewed. The first meeting of the renewed RC Prague took place on October 8th 1945. It was agreed that the club board and its president Theodor Kopecký, elected in 1938, would continue in their activity.

In 1947 RC Prague had 82 members. Guest speakers were regularly invited to the club meetings. The humanitarian activity was mainly concentrated on distribution of gifts received from foreign Rotary clubs. The gifts were partly handed over to charity organizations, partly distributed directly. The club renewed also its contacts with clubs from other countries, mainly by mutual visits. In December 1947, the club lost its founding president and honorary member Antonín Sum, who died at the age of 70.

In April 1947, a district conference of the renewed district 66 took place in Pilsen in the presence of RI president Richard Hedke. In his speech president Hedke highly appreciated the fact, that Czechoslovakia was the only country in the Soviet zone of influence where the activity of Rotary was restarted. One of the speakers at the conference was Jan

Masaryk, Czechoslovak minister of foreign affairs. At this conference, Jaroslav Podhajský, member of RC Prague, took over as district governor for the second time, having acted as DG already in 1930/31. The next district conference, planned for 1948 to Karlovy Vary, could no more take place.

The communist takeover in February 1948 had fatal consequences for Rotary. Already in the first weeks after the takeover, the ministry of interior ordered the activity of Rotary to be terminated with the argumentation that „this kind of organizations associate reactionary elements with a negative attitude to the people's democracy“. RC Prague terminated its activity in June 1948.

The fifties were the era of hard persecution of Rotarians. Luckily the district governor Jaroslav Podhajský and further ten members of RC Prague succeeded to emigrate. However, the time became critical for other former Rotarians. The communist security confiscated the archive of RC Prague, as well as archives of other clubs, and on this basis compounded a list of all members, their trips abroad, speakers at club meetings and especially a list of foreign visitors at club meetings. They made a conclusion, that „Rotary during the period of their legal activity revealed important economic and political facts to the representatives of Western capitalists“. Based on that, the communist ministry of interior made the following conclusion: „Having studied their activities, especially the kind and extent of their foreign relations, the character and the class-profile of their members, Rotary International and its structure in Czechoslovakia is to be considered as an organization highly inimical to the people's democracy and all their members as suspects of antistate activities.“ Nowadays it was found in the archives that 27 former members of RC Prague were followed-up by the state security. Even the friendly meetings of some former Rotarians in a café were monitored and their participants photographed.



Kongres Rotary International 1990 v Portlandu (Oregon, USA) / Rotary International Convention 1990 in Portland (Oregon, USA) zprava / from the right: V. Straberger, W. Baschata, J. Kořán, P. Costa, I. Havel, v pozadí, in the back J. Vrba

Současnost

Bezprostředně po skončení komunistické vlády, ještě v prosinci roku 1989, došlo k prvním kontaktům, vedoucím k obnovení Rotary klubu v Praze. Bohužel po více než čtyřicetileté přestávce již nebylo možno počítat s dřívějšími rotariány a bylo třeba oslovit nové osobnosti. S iniciativou na obnovení RC Praha přišel tehdejší prezident RC Wien-Stadtpark Dr. Ernst Wunderbaldinger, který oslovil ing. Jiřího Vrba a dal podnět k ustavení přípravného výboru pro obnovu RC Praha. Z Vídně a z USA pak přišly návrhy na kontaktování osobností, u kterých byl předpoklad, že by se mohly stát rotariány. Již v lednu roku 1990 byl obno-

vovaný RC Praha s 25 členy uznán Rotary International jako „klub v přípravě“, do jehož čela byl zvolen ing. Jiří Vrba. Rotary International rozhodlo, že obnovením Rotary v tehdejším Československu bude pověřen distrikt 192 (západní Rakousko). Vedle RC Wien-Stadtpark se proto patronátním klubem RC Praha stal také RC Salzburg-West. Do práce na obnově Rotary v Československu se velmi obětavě pustil tehdejší guvernér distriktu 192 Dr. Viktor Straberger. Jeho zásluhou byl současně s RC Praha obnoven také RC České Budějovice a poté řada dalších klubů.

Obnovený RC Praha byl přijat do Rotary International jako plnoprávný klub dne 8.6.1990, o pět dní později pak RC České Budějovice. Do funkce prezidenta RC Praha byl potvrzen ing. Jiří Vrba.

V červnu 1990 se konal výroční kongres Rotary International v Portlandu ve státě Oregon (USA), kde bylo Československo spolu s dalšími zeměmi tak zvaných nových demokracií, vzniklých po pádu železné opony, slavnostně znovu uvítáno ve světovém společenství Rotary. Jako jeden z hlavních řečníků zde vystoupil ing. Jiří Vrba. Na tomto kongresu bylo rovněž uděleno nejvyšší rotariánské vyznamenání Rotary International Award for World Understanding prezidentu ČSFR Václavu Havlovi, které v zastoupení převzal jeho bratr Ivan Havel. Sto tisíc dolarů, spojených s tímto vyznamenáním, věnoval Václav Havel na česká stipendia v USA.

Velkou událostí pro RC Praha se stalo slavnostní předání zakládající charty obnoveného klubu (Charter Celebration), které se konalo 2.5.1991 v pražském Kongresovém paláci. Chartu předal světový prezident Rotary International Paulo V.C. Costa z Brazílie za účasti 1016 rotariánů ze 17 zemí. Pro účastníky slavnosti byl připraven pětidenní program, jehož součástí byly četné kulturní akce (návštěva divadel a koncertů, ekumenická bohoslužba, prohlídka Prahy, výlety do okolí) a řada setkání jednotlivých delegací. Vzhledem k podmínkám počátku devadesátých let byla organizace této události nesmírně náročná a často dobrodružná. Uznání za její úspěch si zaslouží tehdejší představenstvo klubu a zejména jeho člen režisér Karel Czaban spolu s novinářkou Halinou Pawlovskou.

První schůzky obnoveného RC Praha se konaly v tehdejším Filmovém klubu na Národní třídě. Po zrušení Filmového klubu přemístil klub svá setkání do hotelu Evropa, později do Obecního domu a do hotelu Paříž. Nyní se již řadu let pravidelně schází v Autoklubu České republiky.

Při svém znovuzakládání měl klub řadu příznivců. Mezi mnohými, kteří pomohli při jeho prvních krocích, lze jmenovat tehdejšího kancléře prezidenta republiky Karla Schwarzenberga, rakouského, anglického a amerického velvyslance i pražského primátora. Rakouský velvyslanec Peterlik a primátor Kořán se stali čestnými členy RC Praha a pravidelně se zúčastňovali jeho schůzí. Členy klubu se stala řada čelných představitelů peněžnictví, obchodu, průmyslu a kultury. Bohužel časová náročnost jejich funkcí řadu z nich tak zaneprázdnila, že museli své členství v klubu ukončit.

RC Praha aktivně pomáhal při zakládání několika dalších Rotary klubů.

Po obnovení česko-slovenského distriktu v roce 1999 se někteří členové aktivně zapojili také do práce na distriktní úrovni. Člen klubu od roku 1990 ing. Milan Roch se stal guvernérem distriktu pro rok 2002/03 a v současnosti je činovníkem zodpovědným za rozvoj členstva. Ing. Karel Hozík, člen klubu od roku 1999, je činovníkem výboru pro službu mládeži. Současný prezident klubu Mgr. Jan Hladký je vydavatelem distrikt-

ního časopisu Rotary Good News.

Od obnovení činnosti vyvíjí RC Praha aktivní činnost a naplňuje rotariánské myšlenky na poli společenském, sociálním i kulturním.

V roce 1995 klub důstojně oslavil 70. výročí svého prvního založení slavnostním shromážděním ve Španělském sále Pražského hradu za účasti mnoha domácích i zahraničních hostů.

Na poli společensko-kulturním bylo nejvýznamnější klubovou aktivitou posledních let uspořádání pěti mezinárodních ekonomických konferencí, zaměřených na otázky vstupu České republiky do Evropské unie. Na těchto konferencích, pořádaných v letech 1999 až 2003, řada českých i zahraničních politiků, vědců, manažerů a podnikatelů seznamovala rotariánskou i širší veřejnost s aktuálními problémy přístupových jednání. Na konferenci navazovaly rotariánské plesy v hotelu Ambassador s vysokou společenskou úrovní.

Prospědky, získané z výtěžků společenských akcí, z darů zahraničních klubů i jednotlivých rotariánů a ze sponzorských darů, umožnily klubu uskutečnit dlouhou řadu sociálně-humanitárních a kulturních projektů. Seznam těchto projektů je uveden v příloze, některé z nich však zasluhují podrobnější zmínku.

V devadesátých letech byl společně s japonským partnerským klubem Kyoto-Rakuchu ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací uskutečněn projekt očkování proti tuberkulóze v několika rozvojových zemích. V roce 1999 byl uskutečněn projekt New Vision, v jehož rámci byl do Zambie vyslán operační tým, který u 40 pacientů provedl operaci šedého zákalu a vrátil jim zrak. Současně tento tým provedl proškolení místních zdravotníků. Tento projekt byl významný zejména svým, mezinárodním charakterem. Kromě RC Praha se jej zúčastnily také německý klub Nurnberg-Neumarkt a norský RC Oslofjord, při čemž zambijský RC Chingola zajistil potřebné místní zázemí.

Klub opakovaně podporuje formou nákupu zařízení kojenecký ústav v Praze 4 a azylový dům pro matky s dětmi.

Rozsáhlou pomoc poskytl klub obětem katastrofální povodně v roce 2002. Ze shromážděných prostředků v hodnotě 1,8 milionu korun bylo financováno několik významných projektů, z nichž nejrozsáhlejší byla dodávka a instalace 15 obytných buněk pro město Terežín.

V letech 2002 až 2004 se podařilo rovněž uskutečnit projekt, v jehož rámci byla z prostředků RC Praha a několika bavorských a rakouských klubů financována oprava více než dvou set drobných architektonických památek na Šumavě. Velkou pomocí přispěl zejména německý distrikt 1950 v čele s guvernérem Fritsem Zeeuwem.

RC Praha rozvíjí od obnovení své činnosti intenzivní styky se zahraničními Rotary kluby. V počáteční fázi to byly patronátní kluby RC Wien-Stadtpark, RC Salzburg-West a RC New York-Hyde Park, v pozdějších letech pak RC Kyoto-Rakuchu, RC Taipei a zejména RC Nurnberg-Neumarkt. Všechny tyto kluby také významně přispěly na sociální projekty RC Praha. Intenzivní spolupráce existuje zejména s klubem Nurnberg-Neumarkt, s nímž klub uskutečnil již dlouhou řadu vzájemných návštěv a společných akcí. Za zvláštní zmínku stojí organizování již dvou ročníků rotariánské soutěže mladých hudebníků z Česka, Německa a Francie.

Do oslav osmdesátého výročí svého prvního založení a patnáctého výročí svého obnovení vstupuje RC Praha s pocitem uspokojení z dosud vykonané práce a s plány na další rozvoj činnosti, naplňující rotariánské myšlenky a ideály.

Milan Roch PDG



Oprava zámku Liběchov po povodních / Repairs of the Liběchov castle after floods



Obnova památek na Šumavě / Repairs of small architectural monuments at Šumava

New Era

Immediately after the end of communist rule, in December 1989 first steps for renewal of Rotary club in Prague were taken. Unluckily, due to the 40 year's gap, no former members were available. The first initiative to renew RC Prague came from Dr. Ernst Wunderbaldinger, president of RC Wien- Stadtpark, who contacted Jiří Vrba and gave him an impulse to form a preparatory committee for renewal of RC Prague. Proposals of personalities to be contacted as possible future Rotarians came also from the USA, Austria and other countries. Already in January 1990 an official founding meeting of 25 members took place and RC Prague could be registered as club in foundation, Jiří Vrba was elected president. Based on the decision of RI, the district 192 (Austria West) was made responsible for renewal of Rotary in Czechoslovakia. So together with RC Wien-Stadtpark also RC Salzburg-West became patron club for RC Prague. Governor of district 192 Dr. Viktor Straberger with great enthusiasm took care of renewal of Czechoslovak Rotary clubs. Thanks to his activity, together with RC Prague also RC České Budějovice was founded, followed by many other clubs.

The renewed RC Prague was officially admitted to Rotary International on 8th June 1990. Jiří Vrba was confirmed as club president.

In June 1990, the annual Rotary International Convention took place in Portland (Oregon, USA). There Czechoslovakia, together with further countries of the so called new democracies, formed after the fall of the iron curtain, were solemnly welcomed in the international Rotary family. Jiří Vrba appeared there as one of the main speakers. At this convention, Rotary International Award for World Understanding was given to the president of Czechoslovakia Václav Havel. In his name, his brother Ivan Havel took over the award. Václav Havel donated the gift of USD 100

thousand, being part of the award, for scholarships of Czechoslovak students in the USA.

The official Charter Celebration, which took place on 2nd May 1991 in the Prague Congress Palace, became a great event for RC Prague. The charter was handed over by RI president Paulo V. C. Costa from Brasil, in the presence of 1016 Rotarians from 17 countries. A 5 day's program was prepared for the participants, including sightseeing and cultural events.

During its refounding, the club had many supporters. Between others who helped in the club's first steps, Karel Schwarzenberg (at that time chancellor of president Havel), the ambassadors of Austria, United Kingdom and the USA, as well as the mayor of Prague can be named. The ambassador of Austria K. Peterlik and the mayor of Prague J. Kořán, became honorary members of RC Prague and participated regularly at its meetings. Many leading personalities from the field of banking, commerce, industry and culture became club members. Unluckily, part of them had to terminate later their club membership because of time shortage.

RC Prague actively helped in founding further Czech Rotary clubs. After the renewal of the Czech-Slovak district 2240 in 1999, several members are also active at the district level. Milan Roch, club member from 1990, became district governor in 2002/03 and nowadays is responsible for the district and zone membership development, Karel Hozík, club member from 1999, is active in the district youth service, Jan Hladký, member from 1998 and club president 2005/06, is the publisher of the district magazine Rotary Good News.

Since the renewal of its activity RC Prague is trying its best to implement the ideas of Rotary in the field of social, humanitarian and cultural projects.

In 1995, the club solemnly celebrated its 70th anniversary at a festive meeting in the Prague castle in the presence of many domestic and foreign guests.

In the social-cultural field, the most important club activity of the recent years was the organization of 5 international conferences focused on the problems of entering of the Czech Republic into the European Union. At these conferences, which took place in the years 1999-2003, many Czech and foreign politicians, scientists, managers and entrepreneurs informed Rotarians and the public about actual problems of the access negotiations. The conferences were followed by official Rotarian balls.

The financial means, collected from the proceeds of social events, gifts from foreign clubs and Rotarians, as well as from sponsors, enabled the club to realize many humanitarian and cultural projects. Their complete list is shown in the enclosure. Some of them, however, are worth to be mentioned here.

In the nineties, together with the partner RC Kyoto Rakuchu and the World Health Organization, a project of vaccination against tuberculosis was organized in several developing countries.

In the year 1999 the project New Vision was implemented. In the frame of this project a medical team was sent to Zambia to operate cataract patients. During 10 days 40 blind patients underwent an operation enabling them to see again. This project had an international character, besides RC Prague participated RC Nurnberg-Neumarkt (Germany) and RC Oslofjord (Norway), while the Zambian RC Chingola looked after all local arrangements.

During catastrophic floods in 2002 RC Prague with the support from friendly clubs and sponsors was able to bring help to the flood victims in the value of 1.8 million CZK. The substantial part was the supply of 15 movable houses to the town of Terezín.

A successful project was performed in the years 2002-2004. Using financial means from several Austrian and Bavarian Rotary clubs, especially from the German district 1950 (with the substantial support of its governor Frits Zeeuw) and its own funds, RC Prague took care of repairs of more than 200 small architectural monuments in the Czech-Bavarian border area.

From the renewal of its activity RC Prague develops intensive contacts with clubs in other countries. In the first years friendly contacts existed with patron clubs Wien-Stadtpark and Salzburg-West, as well as RC Hyde Park (New York, USA) and RC Doncaster (Great Britain). Later on contact relations were developed with RC Kyoto Rakuchu (Japan) and

especially with RC Nurnberg-Neumarkt (Germany). All these clubs supported also the humanitarian projects of RC Prague.

An intensive cooperation exists especially with RC Nurnberg-Neumarkt, with which RC Prague realized many mutual visits and joint projects. Especially worth mentioning is the organization of two Rotarian competitions of young musicians from Prague, Nurnberg and Lyon (France).

Celebrating the 80th anniversary of its foundation and the 15th anniversary of its renewal, RC Prague is proud of the results of its activities till this time. It enters into the further years with plans of further activities, implementing the ideas of Rotary.

Milan Roch PDG

PREZIDENTI ROTARY KLUBU PRAHA List of presidents of RC Prague

1925/27	JUDr. Antonín Sum
1927/28	Prof. Dr. V. Tille
1928/29	J. Uhrmann
1929/30	V. Šorel
1930/31	Dr. M. Janů
1931/32	Dr. F. Peroutka
1932/33	Dr. J. Šlemr
1933/34	Dr. Ing. O. Kruliš-Randa
1934/35	PhDr. O. Pertold
1935/36	JUDr. J. Kollar
1936/37	Dr. J. Havelka
1937/38	Ing. V. M. Havel
1938/39	Ing. K. Jedlička
1939	JUDr. T. Kopecký
1939-1945	zákaz činnosti / activity forbidden
1946/47	JUDr. T. Kopecký
1947/48	Dr. J. Smolák
1948-1989	zákaz činnosti / activity forbidden
1990/91	Ing. Jiří Vrba
1991/92	Ing. Jaroslav Wünsch
1992/93	Ing. Zdeněk Feigl
1993/94	Ing. Karel Tumlíř
1994/95	Ing. Vojtěch Holý
1995/96	Doc. MUDr. Luděk Trnka
1996/97	Ing. Milan Roch
1997/98	Ing. Arch. Aleš Cihelka
1998/99	MUDr. Stanislav Kusý
1999/2000	Ing. Luboš Píš
2000/01	Ing. Pavel Pop
2001/02	Ing. Zdeněk Neckář
2002/03	Ing. Pavel Spáčil / MUDr. Jaroslav Masopust
2003/04	MUDr. Jaroslav Masopust
2004/05	Ing. Josef Lébl
2005/06	Mgr. Jan Hladký

Humanitární projekty RC Praha po roce 1990 Humanitarian Projects of RC Prague after 1990

- Dar 20 000 ATS a 50 000 Kč Nadaci dobré vůle Olgy Havlové
- Distribuce 50 000 kusů učebnic, darovaných americkými rotariány, českým univerzitám
- Dar 3 500 USD na podporu programu boje proti rakovině střev (ve spolupráci s RC Wuppertal, RC Leverkusen a RC Northbrook)
- Dar lékařských nástrojů v hodnotě 2 800 USD novorozenecké klinice v Praze
- Vybavení domova hendikepovaných dětí v Liberci v hodnotě 3 500 USD
- Dar 1 800 USD pro hendikepovanou dívku na pobyt v letním táboře v Anglii
- Dar v hodnotě 100 000 Kč na podporu výzkumného programu transplantace jater (1997)
- Pomoc obětem záplav na Moravě (zdravotní materiál v hodnotě 250 000 Kč a finanční podpora 50 000 Kč) - (1997)
- Koupě protézy ruky pro hendikepovanou dívku (společně s americkým sponzorem)
- Dar oftalmoskopů nemocnici Bulovka ve spolupráci s francouzskými rotariány
- Pomoc obětem záplav ve východních Čechách v hodnotě 20 000 Kč (1998)
- Dar anglických učebnic v hodnotě 15 200 USD školám v Zambii (1998)
- Koupě audiokazet pro mateřské školky (financováno z darů v průběhu klubové schůzky)
- Finanční příspěvek 15 000 Kč na koupi počítačů pro Romskou sociální školu v Kolíně (1998)
- Vánoční dar v hodnotě 60 000 Kč pro Kojenecký ústav v Praze-Krči (1998)
- Projekt New Vision - vyslání oftalmo-chirurgického týmu do Zambie k provedení operace šedého zákalu u 40 pacientů (za pomoci RC Nürnberg-Neumarkt a RC Oslofjord) - (1999)

- Projekt Deafnet - vybavení organizace neslyšících počítači v hodnotě 35 000 Kč (2000)
- Podpora azylového domu pro týrané děti v Praze 2 - postupný nákup vybavení v hodnotě 150 000 Kč
- Pomoc postiženým povodní ve středních Čechách v roce 2002 - v celkové hodnotě 1 860 000 Kč (za spoluúčasti RC Kyoto-Rakuchu, RC Taipei, RC Nürnberg-Neumarkt a dalších sponzorů):
 - dodávka a montáž 15 bytových buněk pro Terezín
 - nová střecha pro domov důchodců v Tuháni
 - oprava Dvořákova gymnázia v Kralupech
 - vysoušeče vlhkosti pro Střední grafickou školu
 - příspěvek na opravu Náprstkova muzea v Liběchově
 - příspěvek na opravu Rudolfiny v Praze
- Obnova drobných architektonických památek na Šumavě v celkové hodnotě 1,5 milionu Kč (za spoluúčasti řady německých a rakouských RC, zejména distiktu 1950) - (2002-4)
- Spolufinancování soutěže mladých hudebníků z Norimberka, Prahy a Lyonu
- Finanční příspěvek 10 000 Kč na obnovu Tater (2004)
- Příspěvek 5 000 USD obětem zemětřesení v Japonsku (dar pro RC Kyoto-Rakuchu) - 2004
- Příspěvek 1 000 USD obětem katastrofy v jižní Asii (prostřednictvím UNICEF) - 2005
- Příspěvek 40 000 Kč na vydání publikace a CD pro preventivní výchovu dětí v dopravním provozu